

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Gfv.VII.30.235/2013/4.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Potoczky Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Potoczky Iván ügyvéd által képviselt felperesnek a Kardos, Pethő és Törőcsik Társas Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Törőcsik Tamás ügyvéd által képviselt alperes ellen szerződésből eredő követelés iránt a Szegedi Városi Bíróság előtt 10.G.40.106/2011. számon indult és a Szegedi Törvényszék 1.Gf.40.046/2013/2. számú jogerős ítéletével befejezett perben a jogerős ítélet ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Megállapítja, hogy az alperes által le nem rótt 517.100 (ötszáztizenhétezer-egyszáz) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az M Betéti Társaság, későbbi nevén F Állatgyógyászati és Kereskedelmi Betéti Társaság (továbbiakban: adós, volt I.r. alperes) beltagja volt az alperes, valamint a korábbi III.r. alperes, aki az alperes házastársa.

A felperes és az adós között 2005. szeptember 9-én megállapodás jött létre (I. számú megállapodás), amelyben a felek rögzítették, hogy 2005. augusztus 31-éig áruszállításból eredően az adósnak 22.055.346 Ft számla és 883.884 Ft késedelmi kamat tartozása áll fenn. Az adós vállalta az összesen 22.939.230 Ft 5 év alatti, 60

egyenlő részletben történő megfizetését. Az alperes az adós tartozásáért magánvagyonával is helytállást vállalt. Meghatározott, a volt III.r. alperessel közös, illetve a kizárólagos tulajdonában álló ingatlanokra, a vételár meghatározása mellett, a felperes javára vételi jogot engedett, jelzálogjogot biztosított. Az említett I. számú megállapodást, bár azon a volt III.r. alperes aláíróként szerepelt, nevezett ténylegesen nem írta alá.

A felperes, az adós, valamint a perben nem álló B-P Kft. (továbbiakban: kft.) között 2006. június 1-jén ugyancsak létrejött egy megállapodás (II. számú megállapodás). E szerint az I. számú megállapodás, valamint a II. számú megállapodás 1. számú mellékletét képező árjegyzék alapján, a felperes a kft-től kapott megrendelésekre a készítményeket kiszállítja, a számlát az adós részére 60 napos fizetési határidővel kiállítja. Az adós pedig az árjegyzék alapján, 2 %-os árrés hozzáadásával a készítményeket a kft-nek továbbértékesíti. A felek megállapodtak abban is, hogy a kft. a felperes import termékeinek hazai forgalmára vetítve 7 %-os forgalmi kedvezményt számol el, amelyet az adósnak a felperes felé fennálló tartozásával szemben jóváírnak.

A felperes 2009. december 15-én felszólította az adóst az I. számú megállapodásban foglalt, a korábbi elszámolások alapján történt részletfizetést követő további teljesítésére. Az adós 2009. december 23-án írásban akként nyilatkozott, hogy 2009. augusztusáig a részleteket megfizette, 2009. szeptemberétől 2010. augusztus 12-éig már csak 3.064.500 Ft tartozása áll fenn. Vállalta, a 2010. január és szeptember között esedékes részletek 2010. szeptemberéig történő megfizetését.

A felperes keresetében 3.392.214 Ft és ennek 2005. szeptember 1. napjától járó kamata megfizetésére kérte az alperest kötelezni az adós társaság korlátlan helytállásra köteles beltagjaként.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, mivel az adós, álláspontja szerint a tartozását maradéktalanul megfizette.

A perben kirendelt igazságügyi könyv- adó- és járulékszakértő 1.239.983 Ft tőke és 3.930.068 Ft adóst terhelő késedelmi kamattartozást mutatott ki.

Az elsőfokú bíróság az adóssal mint a volt I.r. alperessel és a volt III.r. alperessel szemben az eljárást megszüntette. Ítéletével kötelezte a perben korábbi II.r. alperest mint alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.239.983 Ft tőkét, annak 2012. november 13-ától számított kamatát, valamint 3.930.068 Ft lejárt késedelmi kamatot. Döntését az általa aggálytalannak tartott szakvéleményre alapította.

A mindkét peres fél fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta. Az alperes fellebbezése kapcsán rámutatott, a Pp. 141. § /6/ bekezdését jogszerűen alkalmazta az elsőfokú bíróság, amikor az alperes utolsó tárgyaláson előterjesztett bizonyítási indítványának nem adott helyt, az ekkor benyújtott bizonyítékokat nem vette figyelembe. A fellebbezési eljárásban csatolt bizonyítékokat, a Pp. 235. § /1/ bekezdésében foglaltakra hivatkozással, ugyancsak figyelmen kívül hagyta.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet a Pp. 3. § /3/ és /4/ bekezdésében, a 206. § /1/ bekezdésében, a 220. és 221. §-ában, valamint a 235. § /1/ bekezdésében foglaltakat sérti.

Álláspontja szerint az elsőfokú döntés alapjául szolgáló szakvélemény megalapozatlan, mivel a felperes olyan termékkimutatást csatolt a szakértő részére a 7 %-os kedvezmény elszámolásához, amely az alperes által rendelkezésére bocsátottól eltér. Az alperes által a szakvélemény elkészítését követően fellelt okiratokat a szakértő nem vizsgálta, nem vizsgálhatta, holott azok kiemelt jelentőségűek a perbeli jogvita eldöntése során. Az alperes hangsúlyozta, a 2012. december 10-i tárgyaláson, illetve az azon a napon előterjesztett észrevételében előadta, hogy tőle független körülmények miatt nem állt módjában az általa ekkor becsatolt okiratokat korábban benyújtani. Állította, a csatolt kimutatás bizonyítja, hogy a felek pontosan meghatározták, mely számlák ellenértékét kell az alperesnek teljesítenie a tartozás rendezése érdekében. A perben ezért azt kell vizsgálni, hogy ezek a teljesítések megtörténtek-e. Az elsőfokú bíróságnak ezeket az új tényeket mérlegelnie kellett volna. Az alperes nem tartotta helytállónak azt a megállapítást, hogy a magatartása a per elhúzódtatását eredményezte volna. Előadta, jogszabályt sértett a másodfokú bíróság is, amikor a fellebbezési eljárásban csatolt bizonyítékot nem vette figyelembe, és részletesebb indokolás helyett e körben csak a Pp. 235. § /1/ bekezdésére hivatkozott. Az alperes fenntartotta azon álláspontját, hogy a 7 %-os forgalmi kedvezményt a felperes nem megfelelően számolta el, és utalt az elszámolással kapcsolatos egyéb előadásaira is. A felperes szavahihetősége megkérdőjelezhetőségére is hivatkozott, mivel azt állította, hogy a I. számú megállapodást a volt III.r. alperes is aláírta, de a perben egyértelműen bizonyítást nyert, hogy az nem történt meg.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt a felhozott okokból nem találta jogszabálysértőnek.

A Kúria megítélése szerint az elsőfokú bíróság jogszerűen, a Pp. 3. §-ában, illetve a 141. § /6/ bekezdésében foglaltaknak megfelelően járt el akkor, amikor az alperes 2012. december 6-án kelt, a 2012. december 10-i tárgyaláson benyújtott észrevételében foglaltakat, az ahhoz csatolt mellékleteket már nem vette figyelembe, az előterjesztett szakértői bizonyítás kiegészítésére irányuló indítványnak nem adott helyt. Az elsőfokú bíróság a szakértőt kirendelő végzésében egyértelművé tette, hogy a felek az elkészült szakértői véleményre észrevételüket 8 napon belül terjeszthetik elő, esetleges további bizonyítási indítványukkal együtt. Tájékoztatásul közölte azt is, ezen határidő elmulasztása esetén a bíróság úgy tekinti, hogy a szakvéleményben írtakat elfogadják, s további bizonyítási indítványt nem foganatosít. A végzés felhívta a Pp. 3. § /3/ és /4/ bekezdését, valamint a 141. § /2/ és /6/ bekezdését is. Az alperes a szakértői véleményt, saját nyilatkozata szerint, 2012. november 15-én vette át, észrevételt azonban csak a 2012. december 10-én megtartott tárgyaláson tett. Abban, illetve a tárgyaláson nem adott elő olyan figyelembe vehető okot, amely a késedelmét kimentette volna. Az adott tényállás mellett egyértelmű, hogy az észrevételben foglaltak figyelembevételére az eljárás befejezését késleltette volna, hiszen az a szakértői vélemény kiegészítésére további bizonyítási eljárás lefolytatására irányult.

A másodfokú bíróság ugyancsak nem sértette meg a Pp. 3. §-át, illetve 146. § /1/ bekezdését, amikor az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezésben előadott azon érv, hogy az alperes a szakvélemény kézhezvétele után lelte fel a 2012. december 6-i észrevételéhez mellékelte okiratokat, mert azok a felszámolótól utóbb megkapott iratok között voltak, egy állítás, amelyet még csak nem is valószínűsített. Nem adta indokát, hogy ezen dokumentumokat miért nem szerezte be a per alatt, ha birtokában volt az iratanyag, azt miért nem észlelte, miért nem csatolta, különös tekintettel arra, hogy az adóst a cégjegyzékből már 2012. május 22-én törölték. Úgyszintén nem igazolta az alperes, hogy a fellebbezéshez csatolt újabb dokumentumot miért nem állt módjában korábban benyújtani. Így a másodfokú bíróság a Pp. 235. § /1/ bekezdésében írtakra, az új bizonyíték figyelembevételének akadályára jogszerűen hivatkozott. A jogerős ítélet valamennyi, a jogszabály által előírt tartalmi elemet magában foglalja. Indokolási kötelezettségének a másodfokú bíróság a szükséges mértékben eleget tett, a Pp. 220. és 221. §-ában foglaltak megsértése sem volt megállapítható.

A Kúria a felülvizsgálati kérelemhez csatolt új bizonyítékokat, tekintettel a Pp. 275. § /1/ bekezdésében írtakra, miszerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs, nem vehette figyelembe.

A fent kifejtett indokokkal a jogerős ítéletet, a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján, hatályában fenntartotta, a felülvizsgálati kérelemben felhozott jogsértéseket ugyanis nem látta megállapíthatónak.

Az alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról, a bírósági eljárásról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § /1/ bekezdésében foglaltakra tekintettel az állam viseli.

A felperesnek a felülvizsgálati eljárásban felszámítható perköltsége nem merült fel, így arról döntené nem kellett.

Budapest, 2014. április 30.

Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. a tanács elnöke, Dr. Vezekényi Ursula sk. előadó-bíró, Dr. Osztoivits András sk. bíró